

9. Přítomný čas a rozkazovací způsob

327. Trhají třěsně na zahrádě.
 328. Proč si stále stěžuješ?
 329. Nestojí to za námahu.
 330. Jenom zbabělci přchají.
 331. Přisívá krajkou na svou blízu.
 332. Proč tedy nepřemůže (= vaincre) svůj strach?
 333. Vymaň se z jeho vlivu.
 334. Z vašeho mlčení vyvozuje (= conclure), že souhlasíte.
 335. Pořád ještě smlouváte (= débattre) o ceně?
 336. Už nemeleme, neboť voda odnesla mlýn.
 337. Vřou hněvem.
 338. Proč přehlížíte práva vašich kolegů?
 339. Pokaždé když vystřelí, zasáhne cíl.
 340. Vysoké kamenné sloupy podpráží klénbu.
 341. Tím, že pracuješ s tak vynikajícím expertem, získáváš (= acquérir) hodně zkušenosti.
 342. Za oponou prosvítá jeviště.
 343. Nekompromituj se.
 344. Dobývá jedno ženské srdce za druhým.
 345. Proč se vzdáváte (= s'abstenir) komentáře?
 346. Jeho zdravotní stav vylučuje převoz do jiné nemocnice.
 347. Nerozcházej se (= rompre) se svým přítelem.
 348. Znečištění životního prostředí škodí zdraví.
 349. Někteří lékaři zavrhnou (= proscrire) používání homeopatických léků.
 350. Všichni přibíhají k místu nehody.

Slovesa v závorkách doplňte do vět ve tvaru přítomného času.

Le lundi je ne travaille pas. C'est mon jour de repos. Je ... (vivre) dans une petite ville à cent kilomètres de Paris, une ville où beaucoup de Parisiens ... (venir) le week-end pour se rasséréner. Mais moi, je ne ... (ressentir) pas le besoin de me mettre au vert, alors le lundi à huit heures du matin, je ... (se tenir) sur le quai de la gare et j'... (attendre) le train pour Paris en compagnie de dizaines de voyageurs qui, eux, ... (aller) travailler.
 A peine arrivé à Paris, je ... (boire) un café bien noir dans un bistro du Quartier latin. Je ... (connaître) bien ce quartier mais chaque semaine – car je ... (venir) chaque lundi – je le ... (redécouvre). Je scrute autour de moi, et parfois j'... (apercevoir) un couple qui ... (s'étreindre) ou bien un homme sortant de chez lui et qui ... (faire) son nœud de cravate.
 J'... (essayer) de varier mes promenades et d'éviter les petits coins tranquilles. Je ... (haïr) le calme, je ne ... (souffrir) pas ces rues sans magasins, sans ce va-et-vient constant qui m'... (égare). Je ... (se plaire) à suivre le flot des gens ou alors je ... (se distraire) en prétendant être un homme affairé qui n'a pas de temps à perdre. Je ... (courir) presque, n'... (attendre) pas mon tour pour traverser aux carrefours. Ainsi je ... (contraindre) les automobilistes à freiner; ils fulminent et moi, je ... (sourire).
 Et puis il me ... (prendre) l'envie de me tenir à l'écart. Je ... (choisir) une terrasse de café agréable je ... (s'asseoir) et écoute. Bientôt j'... (entendre) une voix qui ... (se plaindre) de la vie moderne.